

§§ 1 — 9 rozporządzenia niniejszego z tą zmianą, że wynagrodzenie za utratę zarobku przyznaje się tylko w razie nieprzesłuchania biegłego, wezwanego do sądu, i że przepis § 8 dotyczy wyłącznie kosztów przejazdu i strawnego.

§ 13. Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa sąd po jego wysłuchaniu z uwzględnieniem wymaganych od niego kwalifikacji, czasu i trudu, koniecznego do wykonania pracy.

§ 14. Jeżeli co do określenia wynagrodzenia pewnych kategorii biegłych istnieją przepisy szczególne, należy biegłym tym przyznawać wynagrodzenie w myśl tych przepisów.

§ 15. Przepisy rozdziału niniejszego stosuje się odpowiednio do tłumaczy (art. 290 § 2 k. p. c.).

Rozdział III.

O należnościach strony.

§ 16. Należności strony, wezwanej do osobistego stawienia, obejmują zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za utratę zarobku (art. 100 k. p. c.).

§ 17. Do określenia zwrotu kosztów podróży i wynagrodzenia za utratę zarobku strony stosuje się odpowiednio §§ 1 — 7 rozporządzenia niniejszego.

Rozdział IV.

O przyznawaniu należności.

§ 18. Świadkowie powinni zgłosić żądanie przyznania im należności niezwłocznie po wykonaniu swego obowiązku.

Zgłoszenie żądania tego przez biegłych, tłumaczy i stronę powinno nastąpić najpóźniej przed zamknięciem rozprawy, bezpośrednio poprzedzającej rozstrzygnięcie sprawy.

§ 19. O należnościach świadków, biegłych (i tłumaczy) sąd rozstrzyga postanowieniem (art. 109 § 2 k. p. c.).

Projekt postanowienia przedstawia sądowi sekretarz prowadzący rachunek kosztów postępowania, lub protokolant.

Postanowienie o przyznanej należności oznajmia się ustnie. Należność wypłaca się w miarę możliwości niezwłocznie; w razie niemożności niezwłocznej wypłaty należność przesłana będzie pocztą bez obciążania świadka (biegłego, tłumacza) opłatą pocztową.

Wypłatę należności należy uwidocznic w aktach sprawy.

§ 20. Jeżeli sąd wezwany ma przeprowadzić dowód (art. 252 k. p. c.), sąd orzekający, przesyłając akta sprawy, przekaże jednocześnie sądowi wezwanemu złożoną już zaliczkę na koszty przeprowadzenia dowodu, bądź zobowiąże stronę do złożenia zaliczki bezpośrednio w sądzie wezwanym, który również władny będzie określić jej wysokość i termin złożenia. Sąd wezwany postąpi z zaliczką tą według zasad rozporządzenia niniejszego.

§ 21. Jeżeli sąd wezwany postanowi przeprowadzić nowe dowody (art. 259 § 3) przekazana zaś

zaliczka okaże się na ten cel niewystarczająca, wówczas sąd wezwany powinien zażądać złożenia przez stronę zaliczki uzupełniającej w określonym terminie i wysokości.

§ 22. O należnościach strony (art. 100 k. p. c.) sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 109 § 1 k. p. c.).

Rozdział V.

Postanowienie końcowe.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

945.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 grudnia 1932 r.

o wykazie zajętych nieruchomości niehipotekowanych.

Na podstawie art. XXII przepisów wprowadzających prawo o sądownym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

§ 1. Każdy sąd grodzki prowadzi wykaz zajętych nieruchomości niehipotekowanych, położonych w jego okręgu (art. 656 § 2 k. p. c.).

§ 2. Dla każdej nieruchomości prowadzi się osobny wykaz, w którym uskutecznią się wszystkie wpisy, dotyczące tej nieruchomości.

§ 3. Wykaz zawiera: nagłówek i siedem rubryk.

Nagłówek obejmuje: numer bieżący wykazu, oznaczenie miejscowości i gminy, gdzie nieruchomość jest położona, numer, nazwę nieruchomości oraz imię i nazwisko właściciela.

W rubrykach wymienia się:

w pierwszej — numer bieżący wpisu;

w drugiej — dokładne oznaczenie nieruchomości;

w trzeciej — imię i nazwisko właściciela, jeżeli zaś jest kilku właścicieli, także w jakiej części nieruchomość do każdego z nich należy;

w czwartej — przedmiot zajęcia z zaznaczeniem, czy zajęcia podlega cała nieruchomość, czy jej część wydzielona, czy też część ułamkowa całej nieruchomości;

w piątej — rodzaj wierzytelności egzekwowanej lub roszczenia zabezpieczonego z oznaczeniem ich wysokości;

w szóstej — treść wzmianki o wszczęciu egzekucji lub o zarządzeniu tymczasowem (art. 656, 761, 856 k. p. c.) z oznaczeniem numeru bieżącego załącznika, podstawy wpisu i wierzyciela egzekwującego;

w siódmej — zmiany i wykreślenia, dotyczące wzmianki o wszczęciu egzekucji lub o zarządzeniu tymczasowem, przedmiotu zajęcia, osoby wierzycie-

la i wierzytelności egzekwowanej lub roszczenia zabezpieczonego z wymienieniem podstawy zmian i wykreśleń.

Wpisy w rubrykach szóstej i siódmej podpisuje prowadzący wykaz z uwidocznieniem daty wpisu.

§ 4. Poszczególne wykazy powinny być oznaczone nazewnątrz napisem: „Wykaz zajętych nieruchomości niehipotekowanych” oraz numerem bieżącym.

§ 5. Jeżeli stronicie, przeznaczone na poszczególne wykazy, zostały już całkowicie zużyte na poprzednie wpisy, wpisy te zaś nie zostały jeszcze wykreślone, należy na dalsze wpisy wszyć nowe stronicie bezpośrednio po wpisach zakończonych; jeżeli natomiast poprzednie wpisy zostały całkowicie wykreślone, należy dla danej nieruchomości założyć nowy wykaz, dawny zaś wykaz należy w nagłówku na pierwszej stronie oznaczyć czerwonym atramentem słowami: „wykaz zamknięty”.

§ 6. W razie zmiany osoby właściciela nieruchomości należy przy wpisie do istniejącego już wykazu uwidocznić tę zmianę w nagłówku wykazu, nazwisko zaś poprzedniego właściciela należy przekreślić czerwonym atramentem.

§ 7. Dokumenty, będące podstawą wpisów w wykazie, — należy wszywać do wykazu w kolejności wpływu.

§ 8. Wykaz zajętych nieruchomości niehipotekowanych prowadzi sekretarz sądowy pod nadzorem sędziego.

§ 9. Wpisy do wykazu mogą nastąpić tylko na podstawie postanowienia sądu, powziętego na wniosek komornika lub strony, chyba że sam tytuł wykonawczy już zawiera postanowienie sądu w tej mierze.

W razie jednak umorzenia postępowania egzekucyjnego z powodu niepopierania egzekucji w ciągu trzech lat (art. 562 k. p. c.) komornik zawiadamia o tem sąd, który zarządzi z urzędu wykreślenie odpowiednich wpisów.

§ 10. Na każdym wniosku, wpływającym do wykazu, sekretarz sądowy powinien oznaczyć datę i godzinę wpływu, jeżeli zaś wniosek dotyczy już dokonanego wpisu, zaznaczyć w wykazie w rubryce szóstej lub siódmej numer załącznika, którym wniosek jest oznaczony.

§ 11. Wpisy do wykazu następować będą według kolejności wpływu wniosków.

Przed ostatecznym załatwieniem wniosku wcześniejszego nie można na podstawie wniosku późniejszego zarządzić wpisu, dotyczącego tego samego przedmiotu.

§ 12. Każdy wpis powinien być oddzielony od następnych linią poprzeczną.

Wpisy i części ich, pozbawione znaczenia wskutek następnych zmian i wykreśleń, należy przekreślić czerwonym atramentem.

§ 13. Jeżeli wniosek dotyczy nieruchomości, dla której założony już jest wykaz, należy we wniosku wskazać numer wykazu.

§ 14. Jeżeli wniosek nie odpowiada warunkom formalnym, prawem przepisany, stosuje się art. 141 k. p. c.

§ 15. Jeżeli postanowienie zapadło całkowicie zgodnie z wnioskiem, na wniosku odbija się pieczętkę: „Sąd Grodzki w postanawia zgodnie z wnioskiem”.

Postanowienia, odmawiające wpisu w całości lub w części, oraz postanowienia, powzięte z urzędu, powinny zawierać uzasadnienie.

§ 16. Po załatwieniu wniosku sekretarz sądowy powinien stosownie do postanowienia wniesić wpisy do wykazu.

Równocześnie należy przekreślić w rubryce 6-ej lub 7-ej wzmiankę, wniesioną w myśl § 10. Należy to również uczynić, jeżeli sąd odmówił wpisu.

§ 17. Każdy sąd grodzki powinien prowadzić skorowidz alfabetyczny zajęć według nazwisk dłużników, z powołaniem się przy każdym nazwisku na numer wykazu oraz według nazw nieruchomości.

Bezpośrednio po dokonaniu wpisu w wykazie sekretarz, prowadzący wykaz, powinien stosownie do okoliczności wpisać lub wykreślić właściwe nazwisko w skorowidzu.

§ 18. Po uprawomocnieniu się postanowienia o przysądzeniu własności nieruchomości (art. 103 k. p. c.), bądź o umorzeniu egzekucji, sąd z urzędu zarządzi wykreślenie z wykazu wszystkich wpisów i zamknie wykaz (§ 5).

§ 19. Po założeniu wykazu dla nieruchomości, położonej w obrębie kilku sądów, sąd, który założył wykaz, zawiadamia o tem wszystkie sądy, w których okręgu nieruchomość jest położona.

Jeżeli kilka sądów założyło wykaz dla tej samej nieruchomości, wówczas wszystkie sądy przesyłają wykazy z załącznikami temu sądowi, którego komornik prowadzi egzekucję w myśl art. 653 § 2 k. p. c.

Wpisy, dokonane w przysłanych wykazach, zostaną przeniesione do wykazu powyższego sądu z zachowaniem kolejności, jaka im służy zależnie od czasu wpływu wniosków.

§ 20. Wykaz zajętych nieruchomości niehipotekowanych oraz skorowidz jest jawny.

Osoby interesowane mogą w godzinach, wyznaczonych przez sąd, pod nadzorem sekretarza przeglądać skorowidz oraz wykaz wraz z załącznikami i akta, dotyczące wykazu i sporządzać z nich notatki.

Na żądanie osób interesowanych wydaje się im odpisy, wyciągi i poświadczenia z wykazu i załączników.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze okręgów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Załącznik do rozp. Min. Sprawiedl.
z dnia 15 grudnia 1932 r. (poz. 945).

Wzór do § 3.

Wykaz zajętych nieruchomości nichipotekowanych.

Nr. bieżący

Miejscowość

Gmina

Nr. i nazwa nieruchomości

Imię i nazwisko właściciela

Numer bieżący	Oznaczenie nieruchomości	Imię i nazwisko właściciela i część nieruchomości, jaka do niego należy	Przedmiot zajęcia	Wierzytelność egzekwowana lub roszczenie zabezpieczone	Wzmianka o wszczęciu egzekucji lub o zarządzeniu tymczasowem	Zmiany i wykreślenia, dotyczące wpisów w rubrykach 4, 5 i 6
1	2	3	4	5	6	7